

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. Сливен, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20232230104400 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на К. Р. М. от гр. Сливен срещу „КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ“ ЕАД, с която е предявен установителен иск за недължимост на вземания по чл. 439, ал. 1 ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК.

Ищецът твърди, че получил от ответника специално предложение за заплащане на свои задължения с отстъпка. Установил, че по издаден Изпълнителен лист от 06.03.2012 г. по ч. гр. д. № 7461/2012 г. по описа на СлРС било образувано ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева. По силата на договор за цесия ответното дружество придобило от „БНП Париба Пърсънъл файненс“ ЕАД всички вземания спрямо ищеца по договор за кредит. Ищецът излага, че от образуването на ИД на 24.11.2017 г. е имало искания за извършване на описи на движими вещи през м. февруари и м. май 2023 г., но към този момент вече е настъпила перемпция по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, поради което посочените действия не прекъсват давността. Излага, че е изтекла и десетгодишна абсолютна погасителна давност за вземанията на ответника. На изложените основания, моли съда да признае за установено по отношение на ответника, че ищецът не му дължи сумите от 527,86 лв. - главница по Договор за потребителски кредит, ведно със законната лихва върху нея, считано от 29.11.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, 92,14 лв. -

възнаградителна лихва за периода от 26.08.2005 г. до 04.11.2005 г., 412,21 лв. - мораторна лихва за периода от 16.09.2005 г. до 18.11.2011 г., 25,00 лв. - държавна такса и 100,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден Изпълнителен лист от 06.03.2012 г. по ч. гр. д. № 7461/2012 г. по описа на СлРС, поради изтекла погасителна давност. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответното дружество, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на иска. Излага, че по издадения изпълнителен лист първоначално е образувано ИД № 560/2012 г. по описа на ЧСИ Надя Гангалова, по което са налице редица действия, прекъсващи давността, а именно присъединяване на взыскател през 2012 г., запорно съобщение от 19.07.2012 г., призовка за принудително изпълнение от 24.07.2014 г., конституиране на взыскател с Молба от 14.09.2015 г. Ответникът излага, че на 24.11.2017 г. депозирал молба за образуване на ново ИД, като било образувано ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева, по което отново са налице редица действия, прекъсващи давността. На 29.01.2018 г. бил насрочен опис на движими вещи в дома на длъжника, на 10.07.2018 г. била депозирана Молба за опис на движими вещи, на 27.09.2019 г. била депозирана молба за налагане на запор на банкови сметки, като идентични молби били депозирани от взыскателя и на 03.07.2020 г., на 21.01.2022 г. и на 08.02.2023 г. Насрочени били описи на движими вещи на длъжника на 31.03.2022 г. и на 10.08.2023 г. Всяко направено от взыскателя искане за предприемане на изпълнително действие, без да е необходимо извършването му от съдебния изпълнител, води до прекъсване на давността, поради което същата в случая не е изтекла. На изложените основания ответникът моли за отхвърляне на иска като неоснователен и претендира присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява лично. Представява се от своя пълномощник - адвокат, чрез който поддържа предявения иск, моли съда да го уважи и да присъди направените по делото разноски.

Ответното дружество, редовно призовано, не изпраща представител. Чрез своя пълномощник - юрисконсулт е депозирало писмено становище, с

което моли за отхвърляне на иска като неоснователен и претендира направените по делото разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца.

Като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и изявленията на страните, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че въз основа на влязла в сила Заповед за изпълнение бил издаден Изпълнителен лист от 06.03.2012 г. по ч. гр. д. № 7461/2012 г. по описа на СлРС, с който ищецът бил осъден да заплати на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ ЕАД следните суми: 527,86 лв. - главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 29.11.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, 92,14 лв. - възнаградителна лихва за периода от 26.08.2005 г. до 04.11.2005 г., 412,21 лв. - мораторна лихва за периода от 16.09.2005 г. до 18.11.2011 г., 25,00 лв. - държавна такса и 100,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

На гърба на издадения изпълнителен лист били нанесени четири печата с подпис на ЧСИ Надя Гангалова за изплатени суми, последната от които била в размер на 66,00 лв. на 13.12.2012 г.

Видно от представеното Приложение № 1 към Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 15.05.2015 г. „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ ЕАД прехвърлило вземанията си спрямо ищеца на ответното дружество „КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ“ ЕАД. По отношение на вземанията в четири последователни графи от приложението е вписано ЧСИ Надя Гангалова № 560/2012 г.

От Писмо с вх. № 2511/01.02.2024 г. по описа на СлРС се установява, че ИД № 560/2012 г. по описа на ЧСИ Надя Гангалова, изгубила правоспособност, било прекратено на 25.07.2017 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК, срокът на съхранението му изтекъл и делото било унищожено.

От приетия препис на ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева се установява, че делото било образувано с Постановление на ЧСИ от 19.12.2017 г. На същата дата ТД на НАП била присъединена като взискател.

Насрочено било извършване на опис на движими вещи в дома на длъжника на 29.01.2018 г.

На 10.07.2018 г. ответното дружество подало Молба до съдебния изпълнител, с която поискало извършването на опис, оценка и публична продан на движими вещи на длъжника.

На 27.09.2019 г. взыскателят подал Молба до ЧСИ, с която поискал налагане на запор върху банкови сметки на длъжника. Видно от справка от регистъра на БНБ длъжникът няма банкови сметки.

На 03.07.2020 г. взыскателят отново подал Молба до ЧСИ, с която поискал налагане на запор върху банкови сметки на длъжника. Отново било установено, че длъжникът няма банкови сметки.

На 21.01.2022 г. ответното дружество подало Молба до съдебния изпълнител, с която поискало налагане на запор върху банкови сметки на длъжника, както и извършването на опис, оценка и публична продан на движими вещи. Насрочено било извършване на опис на движими вещи в дома на длъжника на 31.03.2022 г., на 10.08.2023 г.

На 18.08.2023 г. длъжникът, чрез своя пълномощник - адвокат, подал Молба за прекратяване на ИД на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, с която направил възражение за погасяване на вземанията на взыскателя по давност.

С Разпореждане от 28.08.2023 г. съдебният изпълнител отказал прекратяване на изпълнителното дело.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание **чл. 439, ал. 1 ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК** за признаване за установено по отношение на ответника „КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ“ ЕАД, че ищецът К. Р. М. не му дължи сумите от 527,86 лв. - главница по Договор за потребителски кредит, ведно със законната лихва върху нея, считано от 29.11.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, 92,14 лв. - възнаградителна лихва за периода от 26.08.2005 г. до 04.11.2005 г., 412,21 лв. - мораторна лихва за периода от 16.09.2005 г. до 18.11.2011 г., 25,00 лв. - държавна такса и 100,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден Изпълнителен лист от 06.03.2012 г. по ч. гр. д. № 7461/2012 г. по описа на СлРС, поради изтекла погасителна давност.

Предявеният иск е процесуално допустим.

Разгледан по същество, съдът го намира и за **основателен**.

С предявяването на иска по чл. 439 ГПК длъжникът оспорва изпълнението, като съгласно чл. 439, ал. 2 ГПК искът може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Искът има за цел за отрече съществуването на изпълняемо право. В това производство ищецът може да навежда всички правопогасителни, правоотлагащи, правопрекратяващи възражения, основани на факти, непреклудирани в производството по издаване на изпълнителното основание. Претенцията на длъжника следва да се основава на ново твърдение за настъпил факт, а не на липса на такъв, доколкото основанието на ответника вече е било доказано и удостоверено с изпълнителното основание.

Наведеното от ищеца основание за недължимост на процесните суми е тяхното погасяване по давност.

На първо място, безспорно всички вземания на ответника по изпълнителния лист се погасяват с общата петгодишна давност, вкл. и вземането за лихва.

С издадения изпълнителен лист от 06.03.2012 г. е започнала да тече петгодишна давност по отношение на вземанията, обективирани в него.

Установи се от събраните писмени доказателства, че по издадения изпълнителен лист първоначално е било образувано ИД № 560/2012 г. по описа на ЧСИ Надя Гангалова, изгубила правоспособност.

Съгласно ТР № 3 от 28.03.2023 г. по т. д. № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС на РБ погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. ОСГТК приема, че докато е траел изпълнителният процес относно вземанията по образувани преди обявяването на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, изпълнителни дела, давност за тези вземания не е текла. За тях давността е започнала да тече от 26.06.2015 г., от когато е обявено за загубило сила ППВС № 3/1980 г.

Започналата да тече на 26.06.2015 г. нова петгодишна давност по отношение на вземанията на ответника по процесния изпълнителен лист е

прекъсната на 19.12.2017 г. с присъединяването на ТД на НАП като взыскател по новообразуваното ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева.

Съответно от прекъсването на давността с присъединяването на взыскател на 19.12.2017 г. е започнала да тече нова петгодишна давност по отношение на вземанията на ответника по процесния изпълнителен лист.

Съгласно Тълкувателно решение № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС от значение за прекъсването на давността в изпълнителния процес е не моментът на образуването на изпълнителното дело, а предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането (чл. 116, б. „в“ ЗЗД). Прекъсва давността предприемането на което и да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е било поискано от взыскателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане на взыскателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез **налагането на заповест** или възбрана, **присъединяване на кредитор**, възлагане на вземане за събиране или вместо плащане, **извършването на опис** или оценка на вещ, назначаването на пазач и др. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнителното дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи и книжа, назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязло в сила разпределение. Преценката дали е прекъсната давността е конкретна във всеки случай с оглед активността на кредитора по делото и предприетите по отношение на длъжника изпълнителни действия.

От приетия препис на ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева действително се установи, че взыскателят не е бездействал, като е подавал молби до ЧСИ за предприемане на изпълнителни действия заповест върху банкови сметки и опис на движими вещи на длъжника последователно на 10.07.2018 г., на 27.09.2019 г., на 03.07.2020 г. и на 21.01.2022 г.

Установено е обаче, че длъжникът няма банкови сметки, поради което няма изпратени заповестни съобщения, тоест липсва предприето изпълнително действие „насочване на изпълнението чрез налагане на заповест“.

Що се отнася до извършените насрочвания на опис на движимо

имущество на длъжника на 29.01.2018 г., на 31.03.2022 г. и на 10.08.2023 г., то съдът намира, че същите не представляват валидни изпълнителни действия, годни да прекъснат погасителната давност.

Съобразявайки се с дадените в т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС разяснения, настоящият състав приема, че посоченото действие - насрочване на опис на движимо имущество, не представлява изграждащо изпълнителния способ действие или действие, насочено пряко към имуществената сфера на длъжника, доколкото в изпълнителното дело липсват доказателства такъв опис, на която и да е от насрочените за това дати, да е бил действително осъществен. Съгласно разпоредбата на чл. 434 ГПК за всяко предприето и извършено действие съдебният изпълнител съставя протокол, в който посочва деня и мястото на извършването му, направените от страните искания и заявления, събраната сума и направените разноски по изпълнението. Такива протоколи в случая липсват по изпълнителното дело.

Ето защо, съдът намира, че започналата да тече на 19.12.2017 г. нова петгодишна давност по отношение на вземанията на ответника по процесния изпълнителен лист е изтекла на 19.12.2022 г., тъй като в този период по ИД № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева няма предприети действия за принудително изпълнение на вземането, които да са прекъснали давността.

Предвид изложеното, предявеният иск следва да бъде уважен като основателен.

Само за пълнота следва да се отбележи, че твърдението на ищеца за изтекла десетгодишна абсолютна погасителна давност по отношение на вземанията на ответника по чл. 112 ЗЗД е неоснователно.

Разпоредбата на чл. 112 ЗЗД е в сила от 02.06.2021 г. С § 2 от ПЗР на Закона за допълнение на ЗЗД е придадено обратно действие на закона, но след обявяването на § 2 за противоконституционен с РКС № 4 от 2021 г., обн. ДВ, бр. 35 от 2021 г., абсолютната давност за всички заварени парични задължения на граждани, стига да не са отсрочени или разсрочени и да не са сред 8-те изключения, изрично изброени в чл. 112 ЗЗД, независимо кога са възникнали и са станали изискуеми, е започнала да тече от 02.06.2021 г., тоест длъжниците ще могат да се позоват на нея за първи път на 02.06.2031 г.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца направените разноски по делото в общ размер на 500,00 лв., от които 50,00 лв. заплатена държавна такса и 450,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение съгласно Договор за правна защита и съдействие от 20.08.2023 г.

Възражението на ответното дружество за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца, съдът намира за неоснователно. Минималното възнаграждение в случая по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения възлиза на 415,72 лв., поради което договореното и заплатено възнаграждение в размер на 450,00 лв. не се явява прекомерно, още повече като се отчете, че пълномощникът е предприел пълноценна защита на ищеца, а делото е разгледано в две открити съдебни заседания, в които пълномощникът се е явил.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439 ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, че **К. Р. М.**, ЕГН: *****, с адрес гр. Сливен, кв. „Сини камъни”, бл. 1, вх. „А“, ет. 3, ап. 6 **НЕ ДЪЛЖИ** на **„КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ“ ЕАД**, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Панчо Владигеров” № 21, Бизнес център „Люлин - 6“, ет. 2 сумата от **527,86 лв.** /петстотин двадесет и седем лева и осемдесет и шест стотинки/ - главница по Договор за потребителски кредит, ведно със законната лихва върху нея, считано от 29.11.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, сумата от **92,14 лв.** /деветдесет и два лева и четиринадесет стотинки/ - възнаградителна лихва за периода от 26.08.2005 г. до 04.11.2005 г., сумата от **412,21 лв.** /четиристотин и дванадесет лева и двадесет и една стотинки/ - мораторна лихва за периода от 16.09.2005 г. до 18.11.2011 г., сумата от **25,00 лв.** /двадесет и пет лева/ - държавна такса и сумата от **100,00 лв.** /сто лева/ - юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден Изпълнителен лист от 06.03.2012 г. по ч. гр. д. № 7461/2012 г. по описа на СлРС, по който е образувано изпълнително дело № 8821/2017 г. по описа на ЧСИ Гергана Грозева, рег. № 915 и район на действие ОС - Сливен, **поради**

погасяване на вземанията по давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **„КРЕДИТ ИНКАСО ИНВЕСТМЪНТС БГ“ ЕАД**, ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Панчо Владигеров“ № 21, Бизнес център „Люлин - 6“, ет. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** на **К. Р. М.**, ЕГН: *********, с адрес гр. Сливен, кв. „Сини камъни“, бл. 1, вх. „А“, ет. 3, ап. 6 сумата от **500,00 лв.** /петстотин лева/, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ОС - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____